

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113211506
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113211506.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: A. Š., nar. XX.XX. XXXX, N., N. XX, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66. proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Piešťany, Teplická 7434/147, o zaplatenie finančného zadostučinenia vo výške 100 eur , takto

rozhodol:

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 100 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia 144,64 eur na účet jeho právneho zástupcu, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 19.4.2013 sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu 100 eur a nahradiť žalobcovi trovy konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 25C 205/2010, ako žalobca v postavení spotrebiteľa, bol úspešný. Rozsah porušenia jeho spotrebiteľského práva vyplýva z rozsudku súdu prvého aj druhého stupňa, na ktorých odôvodnenie poukázal. V zmysle § 3 ods. 5, tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z., osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Žalovaný s ním uzatvoril neplatnú zmluvu a nedôvodne si u neho uplatňoval 4.702,91 eur, čo predstavovalo celkové náklady na úver z toho dôvodu si uplatnil primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne a poukázal na to, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, o ktoré žalobca opiera svoj nárok zakotvuje, že ak porušením práv spotrebiteľa mohlo dôjsť k vzniku jeho ujmy, spotrebiteľ sa môže domáhať žalobou podľa § 80 písm. b/ O.s.p. aj primeraného finančného zadostučinenia. Je teda nevyvrátiteľné, že zákonodarca ako podmienku úspechu vo veci finančného zadostučinenia " poškodeného " spotrebiteľa ustanovil príčinnú súvislosť medzi ujmu, ktorá " poškodenému " spotrebiteľovi vznikla porušením povinnosti týkajúcej sa, v tomto prípade, spotrebiteľskej zmluvy na základe, ktorej úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej príslušnými právnymi predpismi. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie otázkou právnou, ale ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Vzhľadom na skutočnosť, že z obsahu podanej žaloby nevyplýva, že by

žalobcovi vznikla akákoľvek ujma, respektíve k vzniku ujmy mohlo dôjsť, žalovaný je presvedčený, že podaná žaloba je nedôvodná a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný v doplnení svojho vyjadrenia uviedol, že v danom prípade samotná zmluva nebola vyhlásená za neplatnú naopak bolo určené, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 14Co 91/2012 - 139 zo dňa 10.10.2013. Uviedol, že žalobca prestal splácať úverovú istinu, ktorá v roku 2011 predstavovala sumu 1.325 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise tunajšieho súdu sp.zn. 25C 205/2010, a to návrhom, výpisom z obchodného registra žalovaného, úverovými podmienkami spoločnosti, zápisnicou zo dňa 21.3.2011, oznámením o ukončení podnikania u ohlasovacej činnosti žalobcu, živnostenským listom, pracovnou zmluvou, zápisnicou z pojednávania zo dňa 9.5.2011, rozsudkom č. k. 25C 205/2010- 118 zo dňa 16.6.2011 právoplatným dňa 22.11.2012, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 20Co 137/2011-180 zo dňa 18.10.2012 právoplatným dňa 22.11.2012 a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21.11.2013 č.k. 12C 105/2013-24 ktorým žalobu zamietol a náhradu trov konania žalovanému nepriznal. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Odvolací súd uznesením zo dňa 7.5.2014 č.k. 3Co 40/2014-49 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a uložil v novom konaní opätovne preskúmať z vecnej stránky námietku žalobcu kúpu vozidla na podnikanie alebo kúpu vozidla spotrebiteľom, ktorý príležitostne vykonával činnosť poisťovacieho agenta a vozidlom zabezpečoval prevoz ťažko chorého syna. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal aj na článok 14 ods. 2 smernice 87/102/EHS týkajúceho sa spotrebiteľského úveru a na nedostatok odbornej starostlivosti žalovaného (§ 7 zákona č. 250/2007 Z.z.), pretože účelovými krokmi chcel dosiahnuť to, aby sa na žalobcu nevzťahoval režim ochrany spotrebiteľa pri spotrebiteľských úveroch.

Súd prvého stupňa vo veci opätovne nariadil pojednávanie, kde žalobca i žalovaný zotrvali na svojich doterajších prednesoch.

Z rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 25C 205/2010-118 zo dňa 16.6.2011 mal súd zistené, že žalobca svojou žalobou v tomto konaní žiadal súd, aby mu poskytol ochranu ako spotrebiteľovi a vyhlásil rozsudok, v ktorom by určil, že zmluva o úvere uzavretá dňa 31.7.2008 č. I. uzatvorená medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov.

Taktiež žiadal určiť, že zmluva o úvere uzatvorená dňa 31.7.2008 v časti zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva k motorovému vozidlu Kia Ceed Diesel je neplatná. Svoj návrh odôvodnil tým, že s manželkou sa rozhodli kúpiť osobné motorové vozidlo pre účely prevozu ťažko postihnutého syna. Súčasťou zmluvy o úvere bola aj zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzatvorená podľa § 553 až 553e Občianskeho zákonníka.

Žalobca potom, ako mu bol poskytnutý úver začal plniť podmienky tejto zmluvy a následne po získaní informácií z médií o ochrane spotrebiteľa, požiadal Združenie na ochranu spotrebiteľa o posúdenie jeho zmluvy a bolo mu uvedené, čo znamená absencia RPMN v spotrebiteľskej zmluve, že v tomto prípade je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobca prestal plniť z úverovej zmluvy a túto skutočnosť oznámil žalovanému. Keďže žalovaný začal vyvíjať tlak na plnenia z úverovej zmluvy, a uvádzal, že postihne predmet úveru zabezpečovacím prevodom práva, žalobca požiadal súd o ochranu predbežným opatrením. Predbežné opatrenie bolo vydané v konaní vedenom pod sp.zn. 20C 148/2010-70 zo dňa 29.9.2010. Týmto predbežným opatrením Okresný súd v Prešove rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa výkonu zabezpečovacieho prevodu práva podľa útvarovej zmluvy uzavretej dňa 31.7.2008 v časti spočívajúce v oprávnení žalovaného speňažiť, odpredať, či iným spôsobom scudziť motorové vozidlo Kia Ceed 1,6 CRDi, č. karosérie B. G. Q.. Súd následne dňa 16.6.2011 rozhodol tak, že určil, že zmluva o úvere uzavretá dňa 31.7.2008 č. I. medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V predmetnom konaní súd mal za dostatočne preukázané, že žalobca konal ako spotrebiteľ a poskytnutý úver bol za účelom kúpy motorového vozidla, ktoré používa pre potreby svojej rodiny a nie za účelom podnikania. Žalobca preukázal, že motorové vozidlo si neodpisoval v rámci podnikania, čo v prípade, že by si úver bral ako podnikateľ motorové vozidlo

chcel získať na podnikanie bolo logické. Podľa súdu žalovaný nespĺnil požiadavku odbornej starostlivosti dodávateľa. V predmetnom konaní bolo potrebné hľadieť na žalobcu, ako na spotrebiteľa a na ním uzatvorenú zmluvu o úvere, pričom podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platná k podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Inštitút RPMN bol transponovaný do zákona na základe smernice 87/102/ EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov. Keďže absencia tejto náležitosti spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov súd vyhovel tejto časti žaloby. Čo sa týka určenia, že zmluva o úvere bola neplatná v časti zabezpečovacieho prevodu práva, súd poukázal na ustanovenie § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka, ktorý nepripúšťa spotrebiteľskej zmluve len zabezpečenie splnenia záväzku prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva k nehnuteľnosti. Keďže ako vyplynulo zo zákonných ustanovení, zákonodarca nevylúčil namietaný spôsob zabezpečenia záväzku spotrebiteľskej zmluve, a podľa súdu nespôsobil hrubý nepomer v právach účastníkom zmluvy a neodporoval ani dobrým mravom, ale len dal možnosť veriteľovi pre prípad porušenia zmluvných podmienok takýmto spôsobom uspokojiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi, súd tejto časti žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, a to vo výroku, ktorým žalobe vyhovel, o ktorom rozhodol v rozsudku Krajský súd v Prešove č.k. 20Co 137/2011-180 zo dňa 18.10.2012 právoplatným dňa 22.11.2012, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. Odvolací súd poukázal na to, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, správne z neho vyvodil právne závery a vo veci aj správne rozhodol, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v ostatnom odkázal. Poukázal nato, že bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že žalobca uzatváral zmluvu o úvere ako spotrebiteľ. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere na predmetnej zmluve nebola priemerná hodnota RPMN uvedená, tak potom poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a v tomto smere prvostupňovému súdu nemožno nič vyčítať.

Súd vo veci vypočul žalobcu, ktorý uviedol, že uplatňované finančné zadostučinenie považuje za primerané, mal za to, že zo strany žalovaného bol záujem ho pripraviť o finančné prostriedky v hodnote cez 4.000 eur. Poukázal na to, že začal pracovať pre Združenie na ochranu spotrebiteľov, a konkrétne sa oboznámi aj so svojimi zmluvami, kde si uvedomil po naštudovaní, že v predmetnej zmluve absentuje uvedenie priemernej RPMN. Uviedol, že podľa jeho názoru žalovaný nedodrжал primeranú odbornú starostlivosť, nakoľko disponuje odborníkmi a k uvedenej chybe, teda nemalo dôjsť, prípadne túto chybu si mohli aj dodatočne všimnúť a oznámiť mu ju. Uviedol, že spoločnosť žalovaného ho uviedla do zlej finančnej situácie a do omylu a v skutočnosti mu nemali ani poskytnúť tento úver. Žalovaná spoločnosť, naopak by mala byť vďačná, že ich upozornil na pochybenia. Mal zato, že požadované finančné zadostučinenie odzrkadľuje množstvo času, ktorý venoval, tomu, aby si naštudoval príslušnej stanovovania súvisiace s predmetnou zmluvou.

Podľa § 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podania žaloby, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. p/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodnou praktikou konanie, opomenutie konania, spôsob správania alebo vyjadrovania, obchodná komunikácia vrátane reklamy a marketingu predávajúceho, priamo spojené s propagáciou, ponukou, predajom a dodaním výrobku spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. q/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa agresívnou obchodnou praktikou konanie, ktoré obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilé významne zhoršiť slobodu výberu alebo správania priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobilo.

Podľa § 2 písm. r/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil,

Podľa § 2 písm. u/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti,

Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa výrobcu, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Právo na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. je závislé od „úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi“ osobou - spotrebiteľom, ktorej porušením práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. bola privedená určitá ujma.

Zákon na ochranu spotrebiteľa priznal právo na primerané finančné zadostučinenie „osobe, ktorá úspešne uplatní na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom“.

Žalobca v tomto konaní žiadal priznanie zadostučinenia, pretože bol úspešný v konaní v ktorom bol v postavení spotrebiteľa, a preukázal v tamomšom konaní porušenie právnych predpisov žalovaným. Uvedené súd mal preukázané rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 105/2010.

Predmetom konania je zjavne právo žalobcu, ktoré vyplýva (skutkovo odvodzuje) zo spotrebiteľskej ochrany. Je nepochybné a medzi účastníkmi nebolo sporné, že títo uzatvorili zmluvu o úvere, na základe, ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol a žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver v celkovej výške 10 456,08 euro, pričom v hotovosti zaplatil 1.161,79 eur. Predmetom financovania, podľa tejto zmluvy bolo motorové vozidlo Kia Ceed 1,6 CRDi.

Žalobca tak v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 25C 205/2010 úspešne uplatnil porušenie svojho práva ako spotrebiteľa. Porušením práv žalobcu, ako spotrebiteľa sa žalovaný dopustil tým, že vypracoval typovú zmluvu, ktorá neobsahovala náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, z toho dôvodu bolo určené rozsudkom č. k. 25C 205/2010-118, že zmluva o úvere uzavretá dňa 31.7.2008 medzi účastníkmi konania je bezúročná a bez poplatkov.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom v uznesení poukázal na to, že sa nemožno stotožniť s vyjadreným právnym záverom (---ktorý okrem iného vychádzal z iného rozhodnutia takisto totožného krajského súdu, avšak iného senátu, sp.zn. 14Co 91/2012 zo dňa 10.10.2013, kde uviedol, že cieľom rozhodnutia o spotrebiteľských veciach tak, ako sú sledované normotvorcom únie v rámci Smernice Rady 93/13 EHS, je nastoliť rovnováhu zmluvných strán, pričom za má v zásade zachovávať platnosť zmluvy ako celku a nevyhlásiť za neplatné všetky zmluvy, obsahujúce nekalé zmluvné podmienky (bod 31 rozsudku súdneho dvora EÚ C-453/10), ak bol prijatý záver že predmetný úver je bezodplatný a bezúročný už bola nastolená v predmetom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel aký vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho

zákonníka (v nadväznosti na dátum uzavretia predmetnej zmluvy), prípadne určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz nato, že by to založilo nárok na finančné zadosťučinenie---), že postačuje na docielenie rovnováhy medzi spotrebiteľom a dodávateľom určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a naopak dikcia zákona je jasná a predpokladá právo na primerané finančné zadosťučinenie už pri samotnej hrozbe ujmy.

Ako vyplynulo zo spisu, hrozilo, že žalobca zaplatí žalovanému titulom poskytnutého úveru sumu o 4.702,91 eur viac a potom, čo žalobca žalovanému v máji 2010 oznámil, že porušil zákon a, že úver je preto bezúročný a bez poplatkov a žalobca kompenzuje svoju pohľadávku z bezdôvodného obohatenia oproti jeho pohľadávke na plnenie z úverovej zmluvy žalovaný pristúpil k neprimeranému výkonu zabezpečovacieho prevodu práva a vyzval žalobcu na odovzdanie motorového vozidla. Zabezpečovací prevod práva totiž spôsobuje, že v takýchto prípadoch sa jednoducho motorové vozidlo odtiahne a spotrebiteľ nie vlastníkom veci v dôsledku zabezpečovacieho prevodu práva a je z extrémnej nevýhode oproti dodávateľovi.

Z daných dôvodov súd vzhľadom na viazanosť vyjadreného právneho záveru odvolacieho súdu a vzhľadom na vykonané dokazovanie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., žalovaný v konaní nemal úspech a žalobca si uplatnil náhradu trov konania ktorá bola vyčíslená právnym zástupcom žalobcu z hodnoty 100 eur, čo predstavuje podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 1 úkon právnej pomoci odmenu 16,60 eur a to za úkony prípravy a prevzatia zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 16,60 eur + 7,81 eur, podanie žaloby 16,60 eur + 7,81 eur, podanie odvolania z 15.1.2014 - 16,60 eur + 8,04 eur , za účasť na pojednávaní dňa 20.1.2015 16,60 eur + 8,39 eur spolu 98,45 eur. K tomu boli účtované hotové výdavky, a to cestovné vlastným motorovým vozidlom Škoda Fabia, na pojednávaní dňa 20.1.2015 zo Svidníka do Prešova a späť 120 km á 0,27 eur/km = 32,40 eur účtované 1/4 8,10 eur + náhrada za premeškaný čas á 13,98 a eur = 55,92 eur účtované 1/4 v sume 13,98 tam eur spolu hotové výdavky 22,08 eur. V celkovej výške trovy právneho zastúpenia v sume 144,64 eur.

Pretože žalobca ktorému súd priznal náhradu trov konania, je v konaní právne zastúpený, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 O.s.p. účet (adresa sídla) jeho právneho zástupcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.